



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 581/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

36/2011. (II. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. november 5-én előterjesztett **panaszát** a 2011. február 23-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. november 5-én, a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványán előterjesztett beadványában panasszal élt a vele szemben 2010. július 2-án fogantatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban. A panaszos panaszbeadványát postai úton, aláírásával ellátva 2010. december 28-án erősítette meg.

A panaszos beadványában előadta, hogy az intézkedő rendőr nem viselte névtábláját, rendőrségi azonosító számát, továbbá szabálytalanul és szakszerűtlenül járt el vele szemben: nem igazoltatta a panaszost, és nem szüntette meg a szabálysértést. A panaszos megjegyzi, hogy panaszára a helyi rendőrkapitányságtól nem kapott választ, holott az általa leírtakat és a helyszínről készült fotókat oda is megküldte, a rendőrség azonban figyelmen kívül hagyta állításait. A panaszára adott válasz megítélése szerint nevetséges volt. A rendőrség ugyanis arról számolt be, hogy a rögzítő kapocs meghibásodása miatt nem viselte az intézkedő rendőr az azonosítóját, de magát szóban azonosította. A panaszos szerint viszont, ha az azonosító jelvényét viselte volna, akkor nem kellett volna szóban közölnie a rendőrnek az azonosító számát. A panaszos hozzáteszi, hogy az ügy tisztázásáig a büntetést kifizette. Kérte

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ugyanakkor, hogy az ügy kapcsán a Testület vizsgálja meg, hogy az intézkedő rendőr kezdeményezhetett-e törvényesen ilyen módon eljárást vele szemben, vagy sem.

A formanyomtatvány tanúsága szerint a panaszos a panasz tárgyát képező rendőri intézkedéssel kapcsolatban 2010. július 2-án panasszal élt a helyi rendőrkapitányságon.

II.

A Testület a beadvány ismeretében megkereste az illetékes rendőrkapitányság vezetőjét abból a célból, hogy a panaszeljárással összefüggésben tájékoztatást kapjon. A Testület megkeresésére a rendőrkapitányság vezetője 2010. november 22-én kelt levelében arról számolt be, hogy a panaszos 2010. július 2-án panaszt nyújtott be a kapitányságon, ami alapján az intézkedés körülményeit a rendőrkapitányság vezetője megvizsgálta, és a panaszt – mint megalapozatlant – 2010. augusztus 3-án kelt határozattal elutasította.

A panaszt elutasító határozat ellen a panaszos – a rendelkezésre álló törvényes határidőn belül – fellebbezéssel élt. A fellebbezést és a korábbi iratokat a rendőrkapitányság vezetője ismételten megvizsgálta, és megállapította, hogy a fellebbezés olyan tényt nem tartalmaz, amely miatt intézkedése szükséges, így határozata fenntartása mellett az érkezett fellebbezést a hatáskörrel rendelkező megyei rendőr-főkapitányságra áttette.

Az illetékes megyei rendőr-főkapitányság vezetője az elsőfokú eljárásban keletkezett iratokat, valamint az intézkedés körülményeit megvizsgálta, majd 2010. szeptember 14-én kelt határozatával a helyi rendőrkapitányság vezetője által hozott határozatot helyben hagyta.

A rendőri panaszeljárásban küldött határozatokat a rendőrség utóbb másolatban is a Testület rendelkezésére bocsátotta.

III.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A hivatkozott rendelkezés értelmében a panaszos rendőri intézkedéssel összefüggő sérelmei orvoslását két módon kezdeményezheti: panaszával fordulhat egyrészt az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, másrészt pedig a Testülethez. Mindkét esetben rendőri intézkedéssel szembeni panaszeljárás indul. Fontos leszögezni azonban, hogy a két eljárás – vagyis a rendőrség és a Testület eljárása – nem folyhat párhuzamosan, a panaszosnak el kell döntenie, hogy sérelmei orvoslásának melyik útját választja.

A konkrét esetben a panaszos panaszát az arra nyitva álló határidőben – 2010. július 2-án – a rendőrségnél terjesztette elő, ahol a panaszeljárás megindult. Ezen eljárással párhuzamosan, a panaszos azonos eseményre vonatkozó panasza alapján – a fent hivatkozott rendelkezés értelmében – a Testület nem kezdeményezhetett újabb vizsgálatot.

Az Rtv. 93. § (3) bekezdése lehetőséget teremt ugyan arra, hogy a Testület – a panaszos erre vonatkozó nyilatkozata alapján – a rendőrségi panaszeljárást magához vonja, és az érdemi kivizsgálást elvégezze, erre azonban csak addig van mód, amíg a rendőrségi eljárás folyamatban van. Ha a rendőrségi panaszeljárást az érintett hatóság – akár első-, akár másodfokon – jogerős határozattal zárta le, a Testület beavatkozására nincs további lehetőség.

A konkrét esetben megállapítható volt, hogy amikor a panaszos 2010. november 5-én jelezte a Testületnek arra vonatkozó igényét, hogy sérelmeit érdemben vizsgálja, a helyi rendőrkapitányságon 2010. július 2-án előterjesztett panasz alapján indult panaszeljárást a megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének 2010. szeptember 14-én kelt határozata már jogerősen lezárta. Így a panaszeljárást a Testület a 93. § (3) bekezdése alapján nem vonhatta magához.

IV.

Mivel tehát a panaszos olyan sérelmek kivizsgálását kérte a Testülettől, amelyekről az illetékes rendőri szerv már jogerős határozatban döntött, a Testület kénytelen volt a panaszbeadvány kapcsán hatáskörének hiányát megállapítani.

A Testület a fentiekre figyelemmel – mivel tehát a panasz elbírálására nem volt hatásköre – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. február 23.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Fėja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag